

FOTO: ELLEN JEPSON

Stolte NM- Lag vinnere! Fra venstre kaptein Jan Egil Nærland, Ole B. Ramsnes, Are Å. Friestad, Eirik Tage Johansen, Petter Mikalsen og Sondre E. Ronold.

Sesongens største SGK-triumf

Nå når høsten setter inn og vi er ferdige med en av de våteste sesongene på mange tiår, er det fint å ha minnet om den solide NM Lag-seieren i juli å varme oss på. Vel blåst!

AV ELLEN JEPSON (TEKST)

Den enorme pokalen lyste opp både rommet og vinnernes ansikter etter premieutdelingen. Utenfor høljet regnet ned i strie strømmer. Men det gjorde ingenting - slusene hadde velvilligst holdt på sin våte bør like til vinnerlaget var kommet til utslaget på 18. hull - og da var seieren for lengst et faktum!

Fantastisk innsats over hele linja i lørdagens spill sørget for en solid ledelse før turneringen siste dag. Men i golf kan en ikke ta noe for gitt, og det var et innsatsvillig lag som, tross noen få glipper og litt uflaks, sikret hjemmelaget hele 20 slags ledelse. Grønmo GK tok andreplassen, 6 slag foran Oslo GK på 3. plass.

All grunn også til å berømme innsatsen til vårt unge NM Lag Damer. En respektabel 4. plass i konkurranse med de beste damegolferne landet kan by på er vi

stolte av! Det var Oslo GK som stakk av med seieren for damene, tett fulgt av Asker og Bærum GK. Det kom mange svært positive tilbakemeldinger fra spillerne om en utfordrende og spennende bane som det var kjekt å spille på!

FOTO: MORTEN HELLESEN

SGKs damelag: Katarina Jæger, Karoline Woie og Marthe Wold.

Lag-NM: - Det viktigste er å trives på banen

Pinnen på 18. midt i et dalføre med buede sider, rett bak greenbunkerne? For en koffertspiller virket noen av hullplasseringene infamt umulige. Men slik måtte det være, når Norges fremste lag konkurrerte om titlene.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Her var det langt fra noen sensasjon at den ene deltakeren etter den andre drivet til greenen på par-4 hull. Det avgjørende var hvordan spillerne plasserte seg på greenen.

- Et dårlig utslag kan du rette opp, men poengene ligger på og rundt greenen, sier Kay Harlem, forbunds-mannen med tittel TD - Tournament Director. - Spillerne har veldig godt av dette, for når de skal til utlandet, møter de akkurat slike forhold.

Han hadde bare ros til arrangørene. - Inge og mannskap har gjort en kjempejobb, og lag-NM går under perfekte forhold. Selv om enkelte klager over hullplasseringer, er det slik vi skal ha det: dette er jo de beste spillerne i Norge, og de skal ha noe å bryne seg på. De første fire rundene er ikke handicap-tellende. Vi flyttet noen av utslagene, og fikk gode tilbakemeldinger på det både fra spillere og ledere. Når spillet er 4-ball, kan den ene blikke til og den andre safe.

- Alt gikk på skinner

- Alt har gått på skinner, trass i at det var vanskelig for Nina Middelthon å få tak i nok frivillige, sa Harlem. - Jeg ble veldig godt

tatt i mot av både banemannskap, turneringsledere og medlemmer da jeg var her til Titleist-turneringen i fjor. Slikt gir roen, og jeg var veldig glad da jeg ble satt opp til denne jobben. Etter et formøte her i klubben hvor vi la opp hvordan vi ville ha turneringen, og et besøk av Nina i Oslo, kom jeg hit onsdag i NM-ukene. Verktøyet vi har i forbundet går mest på sjekklister - hva klubben skal gjøre, greenkeeper, mat, funksjonærer, radio; alt fra eget rom til dopingkontroll til å få en sponsor til å bidra med frukt ute på banen. Disse sjekklisterne forbedrer vi stadig. Noe av det første vi gjorde, var å snakke med Inge Ullestad om hullplasseringer. Alle spillerne fikk med et skjema ut som viste hvor hullene var plassert - men kanskje skulle det ha også vært koter som viste høydedrag og kurver, sier Kay Harlem.

- Norges beste arena for golf

- Dette er den peneste banen jeg har vært på i Norge, sa lagleder Per Kristian Høgmoen fra Drøbak. Han rådet laget sitt til ikke å ta noen snarveier, men spille banen slik den er. - Her nytter det ikke å gå for å få en birdie;

får du én, så er det en bonus. - Utrolig flott bane, sa den modneste spilleren i mesterskapet, Erik Berg fra Vestfold som med sine 48 år var 34 år eldre enn yngste deltaker, Theres Tellefsen fra Oppedgård.

Med sine 14 år var Theres Tellefsen turneringens yngste. Hun var svært godt fornøyd med mesterskapet og hadde gode runder begge dager. - En ung dame vi sikkert vil se mer av i fremtidige turneringer.

Tom Vollan, laglederen fra Trondheim, mente at pinne-plasseringen var tøff, men fair. Han var her en gang midt på 1970-tallet, og erklærte nå at SGK har Norges beste arena for golf. Geoff Dixon, lagleder fra Vestfold, kom til Norge for å spille en gang eller to. Det er 20 år siden. En av hans viktigste oppgaver var å få spillerne til å slappe av, mente han. Da én av klubbens tre beste spillere droppet ut rett før lag-NM, tok han inn en 15-åring. Vollan, derimot, fortalte at Trondheimsklubben satses mye på junior og har lovende jenter, men holdt 14-15 åringer for litt for unge til å ta med, slik at de bare stilte med herrelag.

Lange frivillig-økter

Mens alle laglederne fulgte med over hele banen, satt noen av score-rapportørene på plass gjennom 6 timer, uten mulighet til å nå klubbhuset. - Da er det viktig at det er tett og godt buskas rundt, observerer Gunvor Grundstad. Og forteller om både glede og tårer hos spillerne - og ikke bare hos jentene heller. "Spør heller de andre om min score, for jeg er så sur" erklærte en av deltakerne. Likevel var rådende stemning i pakt med målsetningen til lagleder Helge Bjørn Stormo fra Arendal: - Det viktigste rådet jeg gir våre spillere, er at de skal trives på banen. Og ha det gøy.

Kay Harlem var generøs med sine lovord hva angikk turneringsledelse, SGK-administasjon, banemannskap, frivillige og spillerne før premieutdelingen under årets Lag-NM. Turneringsleder Nina Middelthon t.h. og daglig leder Steinar Fløisvik (i midten) er synlig lettet over at turneringen er brakt vel i havn, og ikke minst for SGK-seier.

Strategi, felles mål og verdier

“Vi skal vinne. Vi skal vinne hver runde som lag. Vi skal ha det gøy. Vi skal ha godt humør. Vi skal støtte hverandre.” Dette var verdiene som både Herre- og Damelaget til SGK var blitt enig om, og hadde underskrevet, da de gikk til lag-NM på SGK-banen i juli 2011.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

- Da vi hadde tatt ut lagene, kanskje vel en uke før mesterskapet, satte vi oss ned sammen for å formulere målsetningen, forteller trener og lagkaptein Jan Egil Nærland. - Det er viktig at alle har felles mål. Enighet om hvordan vi samarbeider og om samarbeidsverdiene bidrar til fin stemning og sveiser laget enda mer sammen. Og dersom det skulle oppstå uenighet underveis - noe vi slett ikke opplevde - kan vi alltid gå tilbake til dokumentet.

Herrelaget kan ha fem deltakere, og fire av disse spiller i de forskjellige rundene, four-some og bestball fredag og lørdag. Foursome vil si at partnerne slår ut annen hver gang, og så slår de annet hvert slag frem til ballen er i hullet. I bestball spiller de hver sin ball, og bruker den beste scoren for hvert hull. Søndagen, når spillet er singler, spiller fire og så teller de tre beste scorene. Damelaget kan ha tre medlemmer, slik at to spiller four-some og bestball de to første dagene. Alle damene spiller single søndagen, og så teller de to beste scores.

Luksusproblem med herrelaget

Det sportslige utvalget i klubben - i år Henning Lindanger, Jan Egil Nærland, og Solveig Åsland - ventet lengst mulig med å nominere ut lagene, etter å ha fulgt nøye med gjennom sesongen. Forslaget gikk til Junior- og elitekomiteen som tok den ende-

lige beslutningen. For herrelaget hadde utvalget et luksusproblem siden flere enn fem kunne være aktuelle, men etter hvert ble det tydelig hvem som skulle spille. Solveig holdt seg selvfølgelig utenfor når det gjaldt Are (siden hun er moren hans) og hun var derved inhabil. Å utpeke damelaget var forholdsvis enkelt, fordi det bare var disse tre; Katarina Jæger, Karoline Woie og Marthe Wold som hadde spilt i litt større nasjonale turneringer denne sesongen. De fleste kandidatene til herrelaget hadde spilt i større turneringer hittil i år. - Vi legger størst vekt på de nasjonale og internasjonale turneringene, fordi det her er litt mer press på spillerne, og da blir de bedre forberedt på trykket, forteller Jan Egil. - Det kan være vanskelig å vurdere turneringer mot hverandre. Å ha ligget godt an i finalerunden i en nasjonal turnering er mye viktigere enn å ha vunnet en torsdagsmedal.

Løfter seg med trygg partner

Når så laget er tatt ut, kan det være greit å ha noen dager til å spille bestball og fourball. Jan Egil har gjerne pratet med kandidatene om parsammensetningen: "Hvis du kommer med på laget, hvem kunne du best tenke deg å spille sammen med?" Det var naturlig å sette yngstemann på laget, Petter Michaelsen, sammen med Eirik Tage Johansen på bestball. Tage er så trygg å spille med at han kan roe ned medspilleren, sier Jan Egil: - Vi ser ofte

at en spiller løfter seg når partneren er så trygg som Tage. Etter å ha satt sammen lagene til første dag, opplevd spillet, gjennomgått det med den enkelte og vurdert hvilken lærdom utvalget kunne ta, setter de seg ned for å vurdere hvordan det skal gjøres på lørdagen. Hvis for eksempel en bestball følte at de ikke fikk helt flyten på fredag, kan det være aktuelt å stokke litt om. Og resultatet for NM Lag var jo utrolig: at SGK-laget endte 11 og 9 under på lørdagen, med *den* vinden og *de* pinneplasseringene.

Jubelmøtet måtte vente

Jan Egil er sammen med spillerne på rangen om morgenen under oppvarmingen, og er deretter alltid med rundt på banen. Pluss at han er på plass når scorekortene skal skrives. Blir det gjort feil her - og det kan raskt skje - hagler straffeslagene, slik at en medaljeplass plutselig kan havne som nummer 10. Når turneringen er over, møtes gjerne alle sammen dagen etter for å diskutere. Og av reagere. I år måtte dette møte vente fordi Jan Egil og Tage skulle av sted tidlig neste morgen. Mot slutten av august hadde de ennå møtet til gode - men et slikt jubelmøte går det alltid an å vente på.

At lagfølelsen og humøret er på topp, vitner de brede smilene om etter lørdagens spill. Fra v. yngstemann, Petter Michaelsen, Ole B. Ramsnes og tryggheten sjøl, Eirik Tage Johansen.

-Treffer spillerne på en helt annen måte

Første gang Berit Lea og Reidar Jakobsen stilte som frivillige i en stor turnering, til NM i 2006, ble de vervet ved en tilfeldighet. De satt og pratet i klubben med noen av de ansvarlige - og jo da, de skulle være hjemme akkurat de dagene, og de hadde tid. Det var kjempekjekt, sier de begge.

AV NINA TJOMSLAND OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Reidar har ingen problemer med å tidfeste denne innsatsen. Han bruker ennå t-skjorten med NM 2006 på: - Den er herlig å gå i, lett å vaske, og trenger ikke strykes!

Nå var de ikke akkurat noviser i å stille opp, Berit og Reidar. Inntil turneringskomiteen overtok ansvaret for onsdagsslicen, deltok de både som ledsagere og i sosialkomiteen for disse nihullsrundene for begynnere. Slik ble de godt kjent både med erfarne spillere og med de nye, også gjennom samlingen etter runden - og gjennom å delta i komiteens innsats i klubbhuset, alt fra pussing av pokaler til rengjøring og vasking av gardiner.

- Alle som har anledning til det, skulle en eller annen gang være med i en komité, fordi det gir så gode muligheter til å bli kjent, sier de. - Bare tenk nå, når så mange

kommer over til oss fra andre klubber. Ikke alle melder seg på turneringer, og da blir det ofte til at de går og spiller med folk de kjente i sine gamle klubber uten å få så mange kontakter her.

Reidar kom inn i klubben rundt 1990, fordi sønnen begynte å spille. Berit fulgte etter noen år senere. Reidar har prøvd seg på de fleste oppgaver under store turneringer. Nå, under lag-NM, var han forecaddy og scoremottaker. Berit har spesialisert seg på å ta imot score. For henne er det den aller mest interessante jobben, hvor hun er i kontakt med spillere i alle avskygninger av glede og misère: - Du treffer spillerne på en helt annen måte!

Begge setter også pris på å snakke med folk fra mange andre klubber og høre hvordan de håndterer og prioriterer.

Brit Lea treffer også ballen svært så bra!

Dessuten kan det være sunt å få forholdene satt i perspektiv: da vi klaget over greener i vår, kom folk fra andre klubber og erklærte at våre greener var tippetopp sammenlignet med forholdene hjemme hos dem selv.

Hvis nå noen vurderer å stille som frivillig? - Klart vi ville si at det må de gjøre, sier Berit og Reidar. - Slik innsats er jo aldri tvang, men en fin mulighet. Vi må fornye korpset, få flere unge med, og hvor er de mellom 40 og 50, de må da ha litt tid?

Utenom det regulære frivillige styre- og komitéarbeidet i klubben, der i overkant av 50 medlemmer er involvert, er det helt avgjørende at flere stiller opp og hjelper til i forbindelse med store turneringer og arrangementer. Dette er en fin måte å bli kjent med andre på, mener Berit Lea og Reidar Jacobsen.

Kjekk måte å oppleve store turneringer - fra innsiden

De slagferdige Spillopperne Ball-letten

- Hvem kommer opp med et godt navn på de frivillige under store konkurranser i klubben vår?

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Kammermusikkfestivalen har *Kammertjenere*, Stavanger2008 hadde *Portåpnere*. Her har vi store muligheter til utvikling: det å bidra med en frivillig-økt på tre-fire timer i ny og ne, når det passer, kan gi både gode opplevelser, nye bekjensheter, og gjøre klubblivet vårt enda rikere.

Til årets Lag-NM, sist i juli, slet arrangørene for å samle nok frivillige. De endte med i underkant av 30, da inkludert administrasjon, marshall, dommere og aspiranter. Dette ble så knapt, med de ulike oppgavene fra starter via forecaddies og scorerrapportering til it-funksjoner, at de fleste stilte til doble vakter for å få det til å gå rundt.

- Kanskje finnes det mange blant våre nesten 2000 medlemmer som egentlig godt kunne tenke seg å være med, se golf i toppklasse og oppleve slike turneringer fra innsiden, sier turneringskomiteens leder Nina Middelthon. - De som stiller, blir gjerne ekstra engasjert, ser spesielle slag og hendelser, føler de er med på et vis: "hvordan gikk det med ham eller henne?"

Opgavene er mangeartede, så det er aldri vanskelig å finne gjøremål som passer hver enkelt frivillig. Vi trenger startere, og forecaddies, mest av alt på hull 1 og 18. Så har vi scorerrapportering på hvert tredje hull - 3, 6, 9, 12, 15 og 18 - og det vil si at vi trenger minst 12 frivillige bare til dette, dersom ingen skal sitte doble vakter.

I it-rommet oppe i klubbhuset sitter vanligvis to, og her er vi nødt til å ha avløsere. Vi bør i det hele tatt ha flere erstattere, folk som kan ta over dersom noen blir syke eller må melde pass. Vi håper interessen vil spre seg. Det ville være flott å få inn nye hjelpere, slik at vi ikke alltid må trekke på folk som har vært med i årevis, sier Nina Middelthon.

Mulig å kartlegge interesse

- Kunne det ha noe for seg å gjøre som Portåpner-leder Anne-Dorthe Sunde, sende ut skjemaer med e-post for å kartlegge, fullstendig uforpliktende, hvem som kunne tenke seg å stille opp, og hvilke funksjoner de kunne være med på? Med slik informasjon på plass i databasen sendte hun ut skjemaer, i god tid før hvert arrangement, om hva hun trengte hjelp til når og hvor, med beskjeden "ikke svar dersom du ikke kan, bare la meg få vite når du eventuelt kan stille".

Bodil Grundstad, som også er medlem i Damekomiteén, har i mange år deltatt i det frivillige arbeidet i forbindelse med store turneringer - her i ferd med scorerrapportering fra hull 3 til klubbhuset.

Kulturbyprogrammet var fullstendig avhengig av de frivillige. Anne-Dorthe Sunde samlet bortimot 500 Portåpnere, i alder fra 18 til godt over 70. Mange var pensjonister. Til sammen investerte de over 20.000 timer, faktisk mer enn 10 hele årsverk, i å skape best mulig opplevelser for flest mulig. Oppgavene spente fra sjåførere, verter, vakter, billettører, guider, servitører, kantine medarbeidere til informatører, tolker, fotografer, riggere og arrangementsassistenter, over hele regionen. Sammenlignet med dette er jo frivilliginnsatsen som trengs i vår klubb - Det er godt mulig vi kunne prøve noe slikt. Dette må vi diskutere, og se nærmere på muligheter og fremgangsmåter, sier Nina.

Dugnadsånd og -vilje

At evne og vilje er til stede i rikt monn her i Rogaland, er tydelig. ICMF, den internasjonale kammermusikkfestivalen i Stavanger, har hvert år rundt 100 Kammertjenere. Gjennom over 20 år er det utviklet en dugnads-kultur som får alt til å gå for seg smilende

sømløst. Lederne for de forskjellige funksjonene danner arrangementskomiteen, og stiller på planleggingsmøter under hele oppkjøringen. Resultatet er så bra at festivalen har internasjonal ry blant topp utøvere, ikke bare for nivå og lydhørt og entusiastisk publikum og praktfulle rammer, men også for å være enestående godt organisert. Musikerne kommer mer enn gjerne igjen, fordi de føler seg så godt ivaretatt, og publikum blir møtt med effektiv velvilje. Korpset er fullt av gjengangere, som også vet å inkludere nykommere fra inn- og utland, og mange stiller til andre festivaler fra MaiJazz til Gladmat, bare for å nevne noen.

Kanskje har noen av våre lesere erfaring fra slik innsats, og vet hvor givende det kan være å stille som frivillig. Håpet er nå at mange vil overveie å melde seg til en økt eller to ved neste store turnering klubben skal arrangere - og hvem vet, kan hende vil et eller annet lyst hode komme opp med et smart og slående navn på våre frivillige?

Slår seg til framtiden

Hun har lagt bak seg tidenes beste sesong så langt. Selv om Marthe Wold hadde store forventninger til 2011 og nå var klar for å prestere, hadde selv ikke hun ventet de resultatene hun faktisk nådde. Eller hadde hun det?

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

16 år og elev på Wang Toppdrett i Stavanger. Når hun ikke er på skolen, treffes hun stort sett på golfen. Time etter time på range og bane, gir resultater. Det har hun vist i et tjuetalls turneringer i år.

Hva skyldes suksessen?

Et slikt spørsmål finnes det selvsagt ikke et fasitsvar på. Marthe trekker likevel fram noen forhold hun mener er spesielt viktige. Det ene er støtteapparatet rundt henne. Trenerne, familie, andre spillere i juniormiljøet og venner. At du har noen som hjelper deg på veien slik at du ikke må gjøre alt alene, slik hun selv uttrykker det. Å begynne på Wang denne høsten har også styrke fokuset hennes. Nå får hun mulighet til å kombinere skole og idrett på en helt annen måte enn tidligere.

Marthe jobber systematisk med golfen. Det betyr blant annet å lage en mål- og handlingsplan for hvert år, samt å følge den. Den første versjonen av 2011-planen var klar senhøstes i fjor, før den ble oppdatert tidlig på vårparten. Og målene for 2011 var klare. Økte prestasjoner var ett av dem.

En plass på EM-laget. Seier i sin klasse i Suzann Junior Challenge. Seier i lag-NM. Sistnevnte nådde hun ikke. Det gjorde hun imidlertid når det gjelder Titleist Tour. Her vant hun de to siste TT-ene. Sist, men ikke minst: 16-åringen ville gjerne komme med på årets European Young Masters og gjøre det bra. Der ble det delt 9, mens laget sikret seg en 3. plass.

Marthe er del av et godt junior- og elitemiljø i SGK. Her er det Nikolay Helliessen som prøver å plukke opp noen småtriks i putting av vår beste juniorjente.

–Jeg har liksom vært ung så lenge. Har vært med i såpass mange år at det oftest har vært snakk om å utvikle seg. I år var jeg klar for å prestere mer – og bedre. Det handler om motivasjon. Det å ville det. Har du er mål du hele tiden fokuserer på, når du det før eller senere, tror Marthe.

–Har du en sterkere vilje enn andre?

–Jeg tror jeg har en sterk vilje, ja. Hvis du vil noe nok og brenner for det, får du det til. Men da må du gå inn for det. Og du må forsake noe. Og, sier Marthe: Du må være villig til å bruke tid på golfen. Mye tid.

En uke for Marthe ser omtrent slik ut: Golftrening i regi av skolen tre ganger i uken. Rett på golfbanen hver ettermiddag. Der trener hun helt til kvelden innhenter både henne og andre på range eller fairway. Så hjem til Sandnes for å gjøre lekser fra én til et par timer daglig. Etter det er det stort sett ikke noe igjen av dagen. Mange timers trening hver uke til tross – det er på banen og i turnering at slaget står. Det er det som teller. Marthe har spilt vel 20 turneringer i år, og mener det harde programmet har vært den beste treningen for henne. Fra å gjøre en mer eller mindre middelmådig innsats under trening én dag, kan hun gå til topps i en konkurranse den neste. Best når det gjelder, altså. Hvor styrken til å prestere kommer fra, vet hun ikke. Den bare dukker opp når hun trenger den som mest.

Nei, det ER ikke bare rett fram, heller ikke for Marthe. Livet for en golfspiller går i bølger, uansett. Som under Titleist Tour-finalen på Kragerø GK i september. Før siste dag ledet SGK-spillere med 8 slag. En så stor margin har hun aldri opplevd før. Mye stod med andre ord på spill. En åtter på hull 3 siste dagen, skapte mer press enn det hun hadde sett for seg. –Et langt hull. Vann til høyre. Skog til venstre. Ballen finner en bunker. Den er ikke særlig vanskelig, men likevel: Ett slag, to slag, tre slag for å komme seg ut. Hva jeg tenkte? Nei, jeg vet ikke. Kan hende sluttet jeg å tenke. Var bare opptatt av å komme meg på greenen. Ikke noe så galt at det ikke er godt for noe. Selv om hun fortsatt ledet komfortabelt, var det mer angrepsposisjon nå. På offensiven. Er det noe Marthe liker, så er det å være i utfordrerposisjon. Det var hun i mye større grad da hun gjorde ferdig hullet og satte kursen mot neste. Og seieren ble halt i land med god margin.

–Hva gjør du for å komme på rett spor igjen etter et hull som ikke gikk etter planen?

–Det viktigste for meg, er å tenke konstruktivt. Å holde meg selv beskjeflig med ok tanker. Den beste måten å legge et dårlig hull bak meg på, er å gi meg selv konkrete oppgaver på det neste. Sikte akkurat der. Slå slaget akkurat slik. Og så gjøre det. Det er enormt viktig for meg å ha troen på meg selv og det jeg gjør på banen. Hvis ikke ender det ofte opp i push og pull.

Selv om hun ser aldri så fokusert ut på banen, er hun opptatt av at det ikke er liv og død det står om. Golf handler ifølge Marthe først og fremst om én ting, nemlig å ha det gøy. Gleden ved spillet må aldri bli overskygget av negativt press for å prestere, mener hun. Akkurat nå er det evaluering av 2011-sesongen som står for døren. Og så begynner vintersesongen, med fysisk trening blant annet. Nå skal de viktige brikkene legges for 2012. Selvsagt omfatter det også teknikktrening. 16-åringen er opptatt av at når våren kommer, skal hun være klar til bare å spille og prestere. Da skal hun har gjort unna det meste av tenkearbeidet. På sikt? Målet er collegegolf. En gang vil hun også spille Solheim Cup. Det handler om å kunne leve av golfen, samtidig som hun har en god utdanning å falle tilbake på. Men før det skal nye mål nås. 2011 er historie. 2012 er full av nye muligheter.

Se Marthes plasseringer nederst neste side

Travel og utfordrende juniorsesong

Lag-EM jr, EM, lag-NM jr, German Harder, British Girls, Titleist Tour, Titleist Region Tour og Jr Tour og mye, mye mer. Stavanger Golfklubb-spillerne har gjennom 2011 markert seg både regionalt, nasjonalt og internasjonalt.

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

Som klubb har vi også dette året vært vertskap for flere større turneringer og arrangementer som har spent fra Jr Tour og Titleist Region Tour til NM for damer og herrer. Vi håper også i 2012 å kunne gjennomføre flere slike, da også Titleist Tour, det høyeste turneringsnivået for våre juniorer. Endringer i turneringsstrukturen og nye bestemmelser fra Norges Golfforbund gav oss i 2011 nye utfordringer i forhold til å kunne gi alle spillere et godt og bredt konkurransetilbud. Hcp-grensen for deltakelse på Titleist Region Tour (tidligere B-tour/Jr region tour) ble satt ned for 2011. Følgen var at en del av dem som i 2010 spilte på dette nivået, nå falt ut.

Bedre tilbud i 2012?

Samtidig er tilfanget av spillere i vårt turneringsområde, fra Bergen i nord til Kristiansand i sør, så begrenset at startfeltet har vært mer eller mindre glissent gjennom 2011-sesongen. En fruktbar dialog med NGF denne høsten gjør at vi er rimelig optimistiske med tanke på en løsning på situasjonen for neste år. For øvrig markerer 2011 flere spilleres siste år med nettopp juniorstatus. Blant disse er Aksel K. Olsen og Christer Knag. Gjennom mange år har de markert seg både i golfmiljøet hjemme og i turneringer nasjonalt og internasjonalt.

At spillere blir eldre, understreker viktigheten av nyrekruttering. Selv om vi i SGK på mange måter er i en særstilling som en av landets største og eldste klubber, har også vi de siste årene opplevd at tilstrømningen av unge juniorer har vært noe variabel.

For Junior- og elitekomiteen vil derfor rekruttering være et av de prioriterte områdene i 2012. **Har du barn og unge i din familie, eller kjenner du noen du tror kunne passe til golf – ta kontakt med proshop eller et av medlemmene i Junior- og elitekomiteen.**

Godt skoletilbud

Et tilbud til unge som ønsker å kombinere skole med golf på høyt nivå, har lenge vært et fokusområde for Junior- og elitekomiteen.

Derfor er det gledelig at vi i dag, ved siden av det tilbudet St. Svithun Vgs gir, også har fått et godt tilbud fra Wang Toppidrett i Stavanger.

Trener Jan Egil Nærland har gjennom årene oppfostret mange flotte golf talenter. Unge Aksel K. Olsen er nå i ferd med å avslutte sitt siste år som juniorspiller. Døren til SGK er åpen for nye rekrutter som kan overta.

For øvrig er forberedelsene til 2012-sesongen i full gang. For de øverste satsingsgruppene betyr det blant annet fast ukentlig fysisk trening, hvor vi også denne vinteren har tilgang på gymsalen ved Sunde skole. Sett fra et golfståsted håper vi på en mild vinter i landet, hvor det er mulig å finne mer eller mindre grønt gress. Vil du holde deg oppdatert, gå du inn på juniorsidene på www.sgk.no. Der finner du også oversikt over resultater etc for 2011-sesongen, samt oversikt over spillerne i de ulike satsingsgruppene våre.

MartheWolds plasseringer 2011

REPRESENTASJON:

- Irish Under-18 Girls' Championship
- French International Lady Junior Championship
- Scandia Lady Junior Open (Sverige)
- EM Lag jenter (Sardinia)
- European Young Masters (Ungarn) (3. plass lag, 9. plass individuelt)
- Tinius Cup
- 3. plass NM Lag junior
- 4. plass NM Lag damer
- 2. plass NM junior individuelt (opp til 19 år)
- 2. plass NM damer individuelt
- Klubbmester damer
- Seier i Suzann Junior Challenge
- Seier Titleist Tour Skjeberg (junior opp til 19 år)
- Seier Titleist Tour Finale Kragerø (junior opp til 19 år)
- 3. plass på Titleist Tour Order of Merit (junior opp til 19 år)
- Nr 636 på verdensrankingen for kvinnelige amatører. Nr. 5 av de norske og nr. 1 av de norske som er internasjonale juniorer neste år (opp til 18 år).

FOTO ELLEN JEPSON

Våtområder på greenene skal utbedres

De siste års våte sesonger har synliggjort at flere av greenene lider av "konstruksjonsfeil" i varierende grad. På enkelte steder er greenen anlagt lavere enn grøfter og sluker, og der blir vannet stående uten drenering. Selv om dette dreier seg om relativt små områder, kan det være flere slike lavpunkter på en og samme green, og arbeidet med å utbedre disse skal prioriteres.

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

– Og vi som i vår naivitet trodde at slikt som fall og drenering var det som var viktigst å få til skikkelig når greenene først ble ombygget. *Hvem har ansvaret?*

– Det er i alle fall ikke vår feil, svarer sjef-greenkeeper Inge Ullestad. Men problemet har oppstått og har bare blitt verre etter flere våte sesonger og kalde vintre etter hverandre. Det kan vi ikke neglisjere, og det er helt avgjørende å få gjort noe med dette problemet så raskt som mulig. Vi er allerede i gang med å utbedre lavpunktene på greenen på hull 7, som sammen med greenen på hull 3 er de verste. Får vi langvarig kulde og frost slik som i fjor, og vannet ikke blir drenert ut, kan vi risikere at torven i lavpunktene blir ødelagt og dør. Allerede når ser vi sykdomstegn på torven i de våteste partiene.

– *Hvor mange greener gjelder dette?*

– Det gjelder faktisk mer enn halvparten av greenene, sier Inge, og lister opp: green 2, 3, 5, 7, 12, 13, 14, 15, 16 og 17. Noen steder, der lavpunktene er nær greenkanten, trenger vi ikke gå inn på selve greenen. Vi kan grave opp og senke terrenget utenfor slik at det blir nok fall til nærmeste sluk. Noen steder må vi ta opp noe av torven på selve greenen. Men det er ikke nok å grave opp bare lavpunktet. Vi må ta for oss et større område rundt slik at vi klarer å jevne ut terrenget

bedre og få finere overganger når skaden er reparert. Torven med greengresset lagrer vi i bunkrene over vinteren slik at de blir drenert skikkelig og får komme seg, og så legger vi den tilbake til våren.

– *Så da vil vi ikke merke noe til våren?*

– Vel, sier Inge, det kan ta lang tid før de reparerte områdene kommer seg og torven gror skikkelig. – Siden vi enkelte steder må ta opp et stort stykke rundt selve problemstedet, vil det nok være synlig til ut i sesongen. Det er heller ikke sikkert at vi klarer alt arbeidet i vinter, spesielt ikke hvis det blir mye frost og snø. Er vinteren tidlig ute, har vi kanskje bare 3–4 uker på oss til på gjøre dette arbeidet. Inge minner oss om at vinteren i fjor startet med knallfrost allerede 1. november og det var kaldt til langt ut i mars. – Året før hadde vi snødekke i tre måneder, så du kan si at vi har litt hast med å få arbeidet gjort skulle dette gjenta seg.

– Det vi også ser og er bekymret for, er at det er en del tråkkskader på de sandbaserte fairwayene. Vi må se om vi kan blokkere de mest slitte passasjene og lede spillerne på tråkk som ikke er så sårbare, sier Inge.

– I år kommer vi til å stenge hele banen når den første frosten kommer – og eventuelt åpne etter noen dager når frosten har "satt" seg. Det er akkurat når gresset får den første

frosten det er mest sprøtt og utsatt for skader. Inge oppfordrer også spillerne til å lette vekten på trallebaggene til vinteren. – Det er ikke nødvendig å ha med pc'en og halve garderoben i gofbaggen, sier han. Ta gjerne fire-fem køller i en lett bærebagg, eller ta ut unødvendig vekt fra trallebaggen, så bidrar det til å skåne banen.

– *Hva er ditt ønske for sesongen neste år?*

– Det er at vi tidlig på vårparten skal ha en bane i god spillbar stand og uten frostskafer. Det å få til fine greener er alltid ønskemålet, men vi kan ikke trylle. Blir det mye frost og snø og en kald vår, sier det seg selv at greenene ikke kan være tipp-topp allerede i april. Det er dessverre ingen 100 % fasit på hvordan greenene skal behandles for å få et godt resultat. Ombygging og renovering, slik vi har hatt, er i seg selv heller ingen garanti for umiddelbar suksess.

– Det er mager trøst, men mange golfbaner i regionen og ellers i landet sliter med skader etter to år med sprengkulde kombinert med fuktige somre. På Bogstad er det i de senere år ble brukt mange mill kr på ombygging, men de klarte likevel ikke åpne banen før 15. mai i år, mens vi åpnet allerede 9. april.

– La oss håpe det kan bli like tidlig i sesongen 2012!

Sommer og sol – sanding og dressing pågår på green nr. 16. Men også denne greenen har svake lavpartier som blir synlige når regnet har fått holde på en stund.

Hole-in-one – albatross

Skal begge markeres?

AV SVERRE EKELI OG ELLEN JEPSON (TEKST)

Veggene i klubbhuset prydes av den ene tavlen etter den andre med siste 50 års hole-in-one-vinnere. Skulle det da ikke være plass til en ørliten tavle til Albatross?

Hole-in-one

Tidlig i golfens historie skjedde det – at en spiller fikk ballet i hullet på ett slag. I golfens hjemland, Skottland ble en slik begivenhet behørig feiret. Det ble slått på gongongen i klubbhuset og "stakkaren" med det heldige slaget måtte grave dypt i lommene og spandere champagne på alle som var til stede. For den "lykkelige" vinner kunne dette føre til nærmest økonomisk ruin. Det var, og er fortsatt mulig å forsikre seg mot å få hole-in one. Men noe fikk likevel den "heldige" tilbake. Kredittkortselskap, forsikringselskap og banker hadde egne Hole-in-one klubber, der det vanket golfutstyr og fine premier til innehaveren av en Hole-in-one-tittelen.

Helt frem til 1990 ble alle som oppnådde hole-in-one (HIO) i Norges den lykkelige eier av en flaske Johnnie Walker Red Label whisky, sponset av den norske agenten for dette merket. Idag er "Good old Johnnie" fortsatt knyttet til årlige Johnnie Walker Trophy på Gleneagles og tour i Asia.

Det kan alltid diskuteres om det er hell eller dyktighet som fører til HIO. Vi har erfart at en golfball kan havne i koppen på de underligste måter, men det som er mest fascinerende med HIO er at det kan oppnås av alle – fra lav- til høyhandicap-pere og til og med for "grønne" nybegynnere. Og i alle klubbhus over hele verden blir HIO-titler behørig registrert og slått opp på veggpydende golftavler, her skiller det ikke på proff eller nybegynner.

Idag er feiringen av hole-in-one litt ulike, og det kommer ofte an på i hvilken setting det er oppnådd, under turnering eller bare i en friendly runde, men den heldige kommer neppe unna i alle fall en kaffe på de "i ballen".

Hva så med Albatross?

Albatross er betegnelsen på et slag som lander i koppen 3 slag under par. Den fører likevel en mer anonym tilværelse enn HIO. Det skjer også så sjeldent at det er fåfengt å markedsføre albatross som en gimmick, slik som HIO, i forbindelse med større turneringer. Dessuten kan det jo bare skje med golfere i kategorien lave singlehandicappere – iallefall må de kunne slå ballen over 250 meter. Vanskelighetsgraden tatt i betraktning får en albatross egentlig alt for liten oppmerksomhet.

Dette må vi gjøre noe med!

Vi har hundrevis av holes-in-one i vår klubb, klubbhuset må snart utvides for å få plass til flere tavler for denne kategorien. Hva så med albatrosser?

De har vi BARE 4 av.
I hele klubbens historie!

De (foreløpig) fire som har oppnådd det nesten utenkelige i vår klubb er:

Lars Vinje	(1993)	Hull 9
Charles W. Hillier	(1997)	Hull 9
Lars Engseth	(2003)	Hull 11
		dagens Hull 15
Are Å. Friestad	(2011)	Hull 18

Noen medlemmer ivrer, med rette, for at de i det minste skal få en egen tavle. Den vil bli uansett bli ganske liten og eksklusiv og vil ikke ta oppmerksomheten fra HIO-tavlene. Med 4 navn i SGK's 55-årige historie er det vel neppe behov for plass til så svært mange navn de neste 50 år.

Men før vi eventuelt setter i gang med en slik Albatrosstavle, vil vi gjennom Røffen etterlyse om noen kan ha blitt uteglemt i den eksklusive gruppen av "albatrossere" Det gjelder selvsagt resultat oppnådd på vår bane.

FOTO: ELLEN JEPSON

En spesiell kategori!

Se nøye på denne karen på bildet. Er det ikke noe med måten han går på – det høyt hevede hodet – den målbevisste gangen? Han må være spesiell!

Helt riktig, Are Å. Friestad er ikke bare en svært talentfull golfer, han er også en av de ytterst få i klubben som har oppnådd albatross – og er av den grunn meget spesiell som en av totalt fire i vår klubb – i 2011, 8 år etter siste albatross. Are stemmer ellers godt med albatrossprofilen – lavhandicapper som garantert kan slå ballen 250 meter og enda lengre.

Hva er en albatross!

Bortsett fra at den i biologisk forstand er en stormfugl med verdens lengste vingspenn på opp til

3,5 meter, er albatross i golfsammenheng betegnelsen på et golfslag tre slag under hullets par. Dette kan oppnås på et par 5-hull ved å slå ballen i hullet på to slag, eller på et par 4 hull ved å slå ballen i hullet på ett slag.

Ska det vera så vanskelig?

KM med ny vri – og litt drama

Turneringskomiteen besluttet etter KM i 2010 å redusere både herre- og dameklassen i KM med en runde. Som en prøveordning skulle KM 2011 for herrer spilles med totalt tre runder (56 hull) mot tidligere fire runder (72 hull). Damene skulle også få redusert sine tre runder til to, og dermed samme antall hull som de øvrige klassene.

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

En saga blott?

Vi husker mange KM-er, spesielt søndager og spesielt herrerne, traskende ut på siste runde med tunge bagger på slitne skuldre, ofte på en våt og tung bane. Spørsmålet er om denne siste og fjerde runden virkelig skiller klinten fra hveten – eller om den favoriserer den som er sterkest fysisk, har minst melkesyre i leddene eller best plastrede føtter. Den "ekstra" runden, som nå kanskje er en saga blott, har også medført lengre økter for turneringskomiteen og de frivillige. Og ofte har det skjedd, sent på ettermiddagen, før siste putt er satt og klubbmesteren kåret – så har mestedelen av publikum gått hjem og den store applausen med dem.

De fleste klubbene i Norge har i alle år spilt sine klubbmesterskap slik som årets prøveordning i vår klubb. Det er faktisk opp til den enkelte klubb å bestemme antall runder som skal spilles i de respektive klassene. I SGK har kanskje det å spille 4 runder for herrerne og tre for damene bare blitt en "vane" som har satt seg siden KMs spede begynnelse i 1962. Det er nå opp til turneringskomiteen hvordan KM skal spilles i 2012.

Tidligere KM

Turneringskomiteen besluttet også at KM skulle flyttes fram i turneringskalenderen slik at det kunne spilles før Oilmen's i august – ikke i september som i fjor. Nytt av året var også ny klasse for Herrer senior over 65 slik at det nå i seniorklassen konkurreres i klasse 55–64 år (A) og 65 år + (B). For Damer senior er det fremdeles bare en klasse.

En liten glipp på scorekortet

Så var KM i gang lørdagen med brukbart vær, noen regnbyger tidlig på dagen men ellers ideelle forhold. Inge og banemannskapet hadde sørget for en bane i tipp-topp stand. Etter første dags to runder var det unge NM lag-vinner Petter Mikalsen som lå øverst på listen for herrerne, tre slag foran nestemann, Magnus Jepson. Alt lå godt an for unge Mikalsen foran søndagens runde. Men... vel kommet hjem og ved ny gjennomgang av dagens score, oppdaget Petter at han hadde ført feil score på et av hullene, og derved satt sin signatur på et scorekort som viste et slag bedre enn det han hadde spilt i virkeligheten. Dette hadde heller ikke markøren hans sett, og regelen er som kjent slik at det er spilleren (og ingen andre) som

Gamlegutta Magnus Jepson og John King danket ut de langt yngre juniorene og havnet på hhv 1. og 2. plass.

er ansvarlig for sitt eget scorekort. Da feilen ble oppdaget, gjorde Petter det eneste riktige – han informerte turneringskomiteen om det som hadde skjedd – og turneringskomiteen hadde intet annet valg enn å diske Petter.

Klare regler

En første innskyttelse ville være at dette vel bare kunne rettes opp av turneringskomiteen slik at scoren ble riktig. Men nei, så enkelt er det ikke i golfverden. Regel 6-6 c – **Endring av scorekort sier: "Ingen endring må gjøres på et scorekort etter at konkurrenten har returnert det til komiteen"**. Så da så!

Ganske så ubarmhjertig, og veldig trist for Petter som lå så godt an til å bli årets klubbmester. Denne hendelsen viser bare hvor viktig det er å dobbeltsjekke scorekortene FØR de signeres og leveres inn. Ideelt sett skal score føres etter hvert hull og verifiseres både av spiller og markør der og da, slik at eventuelle feil fort blir oppdaget – og så på ny gjennomgås hull for hull etter endt runde.

Likevel er det slik at du ikke alltid trenger å bli diskett for å føre feil score. Det er bare når feilen er til din fordel, jfr. Regel 6-6d **Feil score på hull. "Konkurrenten er ansvarlig for riktigheten av scoren som er ført for hvert hull på sitt scorekort. Hvis han returnerer en score på noe hull lavere enn virkelig brukt, blir han diskvalifisert. Hvis han returnerer en score på noe hull høyere enn virkelig brukt, blir den returnerte scoren stående."**

Så en for høy score fører altså ikke til diskvalifisering – det er jo en liten trøst skulle uhellet være ute. Nå er det heldigvis de færreste av oss som mister en mulig mesterskapstittel hvis vi har levert inn scorekort med feil, og en mager trøst til unge Petter må være at han er i godt selskap. Vi nevner i fleng; Jesper Parnevik, Phil Mickelson, Michelle Wie, Sergio Garcia m. fl. som både har mistet store pengepremier og gjeve titler på grunn av feilført scorekort.

Gamlegutta best

Med den største favoritten ute av spill, var det duket for mesterskapsduell mellom John King og Magnus Jepson som gikk ut i lederballen i et felt på ca. 40 herre-/junior-spillere. Bare to slag skilte de to, og det skulle bli en tøff kamp i regnet som i løpet av ettermiddagen utviklet seg fra duskregn til hølregn – noe som førte til spesielt vanskelige greener. Den normalt gode dreneringen kunne ikke svelge unna de enorme regnmassene, og puttingen ble for mange et mareritt. Mange spillere var også dyvåte fra innerst til ytterst. Noen påsto det var vannpolo, ikke golf som ble spilt ute på banen. Noen brøt fordi de ikke lenger kunne få grep på kollen ettersom både kølleskaft og hansker var dyvåte.

Heldigvis for herrerne ble det altså bare spilt en runde den dagen, og de to i lederballen klarte å komme seg i mål med et respektabelt resultat. Magnus trakk det lengste strået, vant med tre slag og var dermed Klubbmester.

Marthe Wold - Klubbmester Damer og Katarina Jæger (2.plass) hadde beste score på enkeltrunder totalt for KM.

Vanskelig bane resulterte i CSA

Maske greener klippet ned til svoren og intrikate hullplasseringer gav spillerne store utfordringer. På de mest undulerte greenene ble opplagte to-putter fort endret til både tre- og firputter. Da scoren viste seg å være jevnt over ganske høy for begge dagene, ble det bestemt at CSA skulle anvendes. CSA (Competition Stableford Adjustment) er en justeringsfaktor som legges til spillernes Stableford-scoring etter en 18-hulls handicap-tellende turneringsrunde. Det fungerer slik at når prestasjonene på en runde avviker mer enn forventet, kan Stablefordscorene justeres opp (+1, +2 eller +3) eller ned (-1). Hvis forholdene er ekstreme, er runden kun tellende for nedjustering (kun reduksjon +3). Noen klubber bruker CSA på alle handicap-tellende runder, og det er opp til turneringskomiteen når dette skal anvendes. Under årets KM ble det for herrene lagt til 3 slag på Stablefordscoren for runde 1 og 3, og +1 for runde 2. SCA blir bare anvendt i spesielle tilfeller i vår klubb, mens det som sagt i noen andre klubber anvendes oftere.

Jentene med lavest score

De aller beste rundene totalt for KM leverte Marthe Wold lørdag med en sluttscore på 72 og Katerina Jæger i pøsregnet søndag med en runde på 73 slag, og dette er meget imponerende tatt i betraktning den relativt høye scoren som ellers ble registrert i samtlige klasser. Beste score for herrene totalt var på 74. Marthe Wold var suveren i dameklassen med totalt +5 for de to rundene, og dette mener vi er det beste resultatet som er oppnådd i KM Damer noen gang. Vi skulle likvel ønsket at det var flere enn seks stykker som spilte i dameklassen.

Seniorene godt representert

Heldigvis var det et bredere startfelt for Damer senior, der 13 spillere fullførte. Solfrid Foseide stakk av med seieren i denne klassen, og ikke uventet vant rutinerte Dagfinn Klovning klasse A Senior herrer. I den nye B-klassen for spillere 65 og over var det Knut Berg-Thomassen som knepent vant over veteranen Tore Helliesen – som bare var ett slag foran Eivind Holm Lund.

Solfrid Foseide vant tradisjonen tro sin klasse, mens Knut Berg Thomassen (i midten) vant den nye klassen for de over 65 år. Eivind Holm Lund (t.h.) kom på tredje plass, og begge var fornøyde med den nye klassen.

Vått og kjekt KM – men...

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

Klubbmestrene 2011 er kåret, med heder. Men arrangørene og flere av de frivillige hjelperne hadde en mye vanskeligere helg enn nødvendig, og Nina Middelthon, leder av turneringskomiteen, trekker fram flere punkter som hun håper alle deltakere vil ha i mente til neste år: – Av de rundt 100 påmeldte var det noen som ikke møtte fram, uten å ha gitt beskjed. – Lørdagen gikk noen av etter 9 hull, uten å si fra til arrangørene. – Også søndagen uteble flere av deltakerne, uten å gi beskjed. – Uten å ta hensyn til regelen som krever at alle spillere skal være på plass minst 10 minutter før utslagstid, kom noen til start akkurat i det de skulle slå ut. – Noen spillere glemte å levere kort, og noen la kortene i den låsbare boksen på ytterveggen ved inngang til klubbhuset.

Slik svikt skaper store problemer, både for starter, scoresjekkere, og en del av spillerne. Når én spiller blir stående alene, må grupper stokkes om i full fart – noe enkelte deltakere kan være uenig i. Siden spillerne ikke betaler startkontingent, kan det være vanskelig i farten å finne ut av hvem som ikke er kommet: "har noen sett ham/henne?"

Og når ikke kortene blir levert inn slik de skal, må turneringslederne lage alle listene på nytt etter hvert som manglende scores kommer til rette – etter først å ha registrert alle omstokninger og justert listene.

Altså: påmeldte som trekker seg, skal gi beskjed, helst i god tid. Alle deltakere skal være på plass minst 10 minutter før utslagstid. Dersom noen går av etter 9 hull, må de enten fortsette som markører eller i det minste forsikre seg om at ingen deltaker står igjen alene. Levering av kort til de ansvarlige mottakere er en selvfølge.

Når dette er sagt, vil Nina Middelthon rose spillerne. Det store flertall følger selvfølgelig regler og praksis. Og trass i dels ufyselig vær, gled spillet nesten utrolig greit: vi er ikke vikinger for ingen ting (og vi har jo tross alt atskillig bedre regnhyre enn de hadde).

Noen hull er mer utfordrende enn andre!

Det krever gode ferdigheter å lykkes på hull 17. Det krever også gode ferdigheter å lykkes i aksjemarkedet.

I SKAGEN Fondene jobber vi hardt for å skape gode resultater for våre andelseiere. Vi finner selskaper som er Undervurderte, Underanalyserte og Upopulære. Det handler om å skille det verdiløse fra det verdifulle. Satse på de slagene som kan gi best score.

Ta kontakt med Kundeservice på telefon 04001 eller les mer om SKAGEN på www.skagenfondene.no.

SKAGEN Fondene er Stavanger Golfklubbs hovedsamarbeidspartner.

Kunsten å bruke sunn fornuft

Leifs green-tanker

En green er mer enn kortklipt gress med et hull i midten. Utformingen av greenene gir banen karakter og utfordringer. Utseende gir visuelle opplevelser. Greenen er golfbanens hjerte. Og som regel er det her scorekortet blir bestemt.

AV DAG SVIHUS (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Røffen har snakket med Leif Ramsnes, som ikke bare er en ganske habil spiller. Han har også en lang fortid i klubben, blant annet som formann i banekomiteen.

Hva er ditt hovedinntrykk av de nye greenene?

- Ombyggingen har økt banens vanskelighetsgrad. Det gjelder ikke bare greenene, kanskje like viktig er greenområder.

Hvorfor er det blitt vanskeligere?

- Det skyldes flere forhold. Ikke minst er det unduleringen på greenene som nå gjør at puttingen har blitt vesentlig vanskeligere. Nesten alle putter, selv de korte, har helning, og ofte i flere retninger. Sammenlignet med de gamle, flate greenene våre stiller dette mye større krav til lesing av greenene.

Så vi må bare bli bedre til å lese?

Ja, men selv om greenen er lest korrekt, blir også selve slaget mye vanskeligere fordi det

krever en nøyaktig vurdering av forholdet mellom hvor hardt slaget skal slås og hvor mye putten skal "settes opp".

Hva mener du med at områdene utenfor greenen øker vanskelighetsgraden?

- Pitcher, og ikke minst chiper, har blitt vanskeligere. Dette skyldes både unduleringen og at greenområdene er satt opp med kun et lite stykke semigreen og semirough utenfor dette området. Det betyr at chip-and-run slaget som stort sett kunne benyttes på alle de gamle greenene, sjelden kan benyttes nå. Dersom innspillet til greenen ender opp mer enn en meter utenfor greenen må chipen "løftes" ut av semiroughen med lob wedge, et slag som for de fleste oppleves som vesentlig vanskeligere å utføre enn en lav chip som rulles inn mot hullet. De nye greenområdene har også blitt satt opp med flere og mer velplasserte bunkere som medfører hyppigere besøk i sanden.

Leif Ramsnes

Er du fornøyd totalt sett?

Ja, absolutt. Ombyggingen av greenene har gitt et løft til banen, både visuelt og sportslig. De nye unge spillerne slår drivene sine stadig lengre. Nytt forbedret utstyr har i stor grad bidratt til denne utvikling. Gamle baner ble designet i en tid hvor spillerne slo kortere slag. I Stavanger har dette medført at mange av de unge spillerne driver flere av par-4 hullene og når greenene på to slag på alle tre par-5 hullene. På vår bane, i likhet med mange andre gamle baner, har flere av hullene blitt forlenget for å oppveie noe for dette. Nå har vi imidlertid ikke flere hull som kan forlenges. Økt vanskelighetsgrad på greener og greenområder har gjort at vi banen vår fortsatt er utfordrende, selv for de beste spillerne. Og så har vi fått forlenget spille-sesongen!

Å lese greenen er uhyre viktig - en liten feiltolkning her kan fort lede ballen på ville veie.

Populær Tour hjelper unge

Region Tour Rogaland 2011 ble i år arrangert for tredje gang, og interessen har vært formidabel, både på grunn av turneringens veldedige tilsnitt, og fordi den har tiltrukket seg regionens beste golfere og tidligere norgesmestere. Det store trekkplasteret har vært Europatour-proff Eirik Tage Johansen som har levert golf i toppklasse i de turneringene han har hatt anledning til å delta i. Det spilles på golfbaner over hele regionen fra april til september. I år er det golfklubbene Egersund, Sandnes, Jæren, Preikestolen, Ognå, Sirdal, Solastranden og Randaberg som har stilt sine baner til disposisjon for to-dagers turneringen.

Barne- og ungdomspsykiatrisk avdeling (BUPA) får året sjekk

RT-komiteen, som består av bare golfere, vet å gjøre turneringene attraktive for både spillere og bidragsytere, og sammen med donasjoner fra næringslivet, golfklubber og private har dette har resultert i at mer enn 120 000 kr kan overrekkes BUPA på veldedighetskonsert 24. september. Årets sammenlagtvinner og Regionmester er Magnus Jepson, SGK. Vinner av lagkonkurransen var også SGK. Tourens beste score står selvsagt Eirik Tage Johansen for.

Bildet er tatt etter Region Tour Rogaland 2011 på Sandnes GK i slutten av mai, der Eirik Tage Johansen (t.v.) vant med -7 totalt. På tredje- og fjerdeplass i denne delturneringen kom hhv Martin M. Engelsjerd og sammenlagtvinner Magnus Jepson, alle SGK.

42 år med Oilmen's

Like før sommeren i år ryddet en Mr. Cooley loftet i et hus han hadde leid ut i Lafayette i Louisiana. I en eske fant han en tinnpokal. Den hadde følgende inngravering: "FIRST ANNUAL STAVANGER NORWAY OILEN'S GOLF TOURNAMENT". Nei, det er ikke vi i Røffen som har glemte å lese korrektur. Det står "oilen's"!

AV DAG SVIHUS (TEKST)

Pokalen ble delt ut til en stolt golfer i august 1970. Det er lenge siden. Omtrent samtidig med at The Beatles slapp "Let it be" og Thor Heyerdals papyrusbåt krysset Atlanteren. Det var bare gått 7-8 måneder siden den aller første Nordsjøoljen var funnet på Ekofisk. Og omtrent like viktig: En håndfull "oilmen" fant det for godt å starte en golfturnering.

Årets "Oilmen's", eller SOGT, ble spilt i slutten av august og var den 42. i rekken. Den er dermed en av de eldste private turneringer i Norge, og arrangeres i en slags stafett mellom de store oljeselskapene.

Well oiled

I år var det oljeselskapet Total som hadde ansvaret for det hele. Og for de som deltok i årets utgave, var det ikke særlig mange trykfeil å finne. Turneringen gikk nemlig knirkefritt og på alle måter well oiled. Når til og med værguden ville være med og leke, var det en svært fornøyd tournament manager Michael Oram fra Total vi traff i juniorklubbhuset, hvor turneringsledelsen hadde sitt hovedkvarter.

Startet etter jul

- Vi startet jobbingen med turneringen allerede i januar, det har vært mye arbeid, så når vi lykkes, er vi selvsagt fornøyd, sier Michael. For oss var det godt å få overta stafettspinnen fra fjorårets arrangør. Den gav oss mye informasjon og erfaringsoverføring slik at vi fikk en flying start.

- Og vi kunne ikke klart oss uten Tove, legger han til med et stort smil. Han snakker om Tove Endresen som ble leid inn i et tre måneders engasjement og var den som hold skuta på rett kjørl i følge Michael. Ellers var Petter Hamre, Jimmy Griphage, Rein H. Brand og Sverre Ekeli med i SOGT-komiteen. I alt var det ca 30 mennesker med i kulissene, blant annet som 16 forecaddier.

Skikkelig sydenstemning og baluba på hull 8!

Litt Hawaii på 8-en

I år klarte SOGT å samle 30 sponsorer. Disse er helt avgjørende for at et så stort arrangement skal gå bra. - Samlet hadde vi et budsjett på rundt 900 000 kroner, forteller Michael. - I tillegg har vi fått mye ut over rene penger, for eksempel av Total som bidro med PC-er, mobiltelefoner og internett-tjenester.

Her er tinnkruset fra 1970 med den spesielle inskripsjonen. Hvem som vant den første Oilmen's (eller OILEN'S som det står på kruset) - det har vi ikke klart å finne ut. Er det noen som vet det?

Turneringen har alltid klart å fremkalle stor oppfinnsomhet. Ikke minst fra sponsorene. Den som kanskje stakk seg mest ut i år var selskapet PTC som lagde Hawaii-stemming ved 8. green. Palmer, barstoler og rosinboller. Fikk du par, fikk du en flaske vin. Fikk du birdie, fikk du to! Snakk om incentivordning! Ellers kan vi trekke fram Myhregaarden Hotel, som sponset turneringen med en deilig frokost til spillerne.

Myter og sannheter

Oilmen's har alltid vært en "by invitation only"-turnering. Og når ting er lukket, er det kanskje ikke så rart at myter oppstår. Kanskje litt misunnelse også: "Bortskjemte oljefolk som velter inn på banen vår og overtar den i dagevis og svinser av gårde med goodiebags og flotte premier for alt mellom himmel og jord. Har de ikke olje og gass de skal finne?!" Og noe er ikke myter. Det må være lov å si at i sine første år var turneringen temmelig Texas. Med store ølstasjoner flere steder på banen ble det ofte til at det klirret mer i grønne flasker med Heineken enn i baller som droppet i hullet.

Tournament manager, Michael Oram ønsker velkommen til damenes Oilmens som tradisjonen tro gikk av stabelen torsdagen (FOTO ELLEN JEPSON)

Fra grytidlig fredag morgen til sent lørdag ettermiddag går herreturneringen for fullt med to starttider (kl. 07.00 og kl. 13.00) og shotgunstart. Aldri før har vel Oilmen's vært spilt på en flottare bane enn slik den fremsto i år. Bare godord å høre! Men de kortklippede greenene voldt også store problemer. Green 18 intet unntak.

Mer edruelig

Fremdeles er SOGT en på mange måter annerledes turnering, men den er mye mer edruelig nå (bokstavelig talt). Også økonomisk. - Oljeselskapene prøvde nesten å overgå hverandre i å gi de beste premiene og de mest overfylte gaveposene, forteller Michael. Goodiebaggene svulmet over, folk vant fulle køllesett for å komme nær en pinne, festene var større og lengre. Nå er det hele mye enklere. Mye av dette skyldes også at selskapene har sine egne turneringer. Flere av dem har til og med sine egne golfklubber. Dermed er penger som kan brukes på golf, bundet opp andre steder.

Viktig for klubben

Med fortsatt er det bugnende frokostbord, gourmetlunsjer og gallamiddager om kvelden. SOGT er fortsatt et par hakk mer fin i tøyet enn onsdagsslicen, for å si det enkelt. Og det skal den være. Men likevel en turneringen en mer jordnær del av stavangergolfen. Den er en viktig sosial arena for oljefolkene våre. Samtidig har den stor betydning for Stavanger Golfklubb. - Oilmen's har lange tradisjoner, og for klubben er det viktig å opprettholde denne tradisjonen og beholde det gode samarbeidet med oljeindustrien, sier daglig leder i SGK Steinar Fløysvik. Og han stikker

heller ikke under en stol at turneringen gir gode inntekter til klubben.

Som arrangement er Oilmen's stort og imponerende velorganisert. Opplegget er gjennomarbeidet og profert. Det skulle nesten bare mangle at de som styrer med de norske oljerikdommene ikke skulle klare å stille i stand en golfturnering. Da ble det nok tatt litt mer på hælen i 1972, da folk kunne melde seg på hos headpro Raymond Lees dagen før.

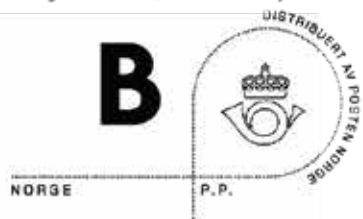
Neste år er det ConocoPhillips som overtar stafettpinne. Vi ønsker dem lykke til!

Også i denne turneringen trengs det et stort antall frivillige. Sverre Ekeli er medlem i SOGT-komiteen, men han tar også sin tørn som forecaddy når han er ferdig med eget spill. Beundringsverdig!

"And the winner of SOGT 2011 is Lars Vinje!" Vi gratulerer! Det vanket mange fine premier og taler under kveldens festmiddag der gjestene kunne se seg selv på storskjerm med kjekke bilder fra turneringsdagene.

Fem på greenen!

Med snart to fulle sesonger på baken må de nye greenene nå svare for seg. Hvordan er stemningen blant medlemmene? Er vi fornøyde? Var det verdt 24 millioner? Vi traff fem tilfeldige spillere ute på banen og stilte dem to spørsmål:

1. Er du fornøyd med de nye greenene?
2. Synes du banen er vanskeligere nå enn før?

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

Stuart Cowie

1. Jeg er veldig fornøyd med det som er gjort. Jeg synes også fairwayene er mye bedre nå, som for eksempel nummer 14, som var ganske ille før. Og hull tre er jo blitt helt fantastisk!

2. Både og, jeg synes banen er omtrent like vanskelig som den var før.

Margun Eide

1. Det er lett å svare på, for banen er blitt meget bra. Jeg er kjempefornøyd!

2. Jeg opplever klart at banen er mer utfordrende enn før, så ja, den er vanskeligere. Men det er positivt.

Hans Olav Husa

1. Jeg er fra Sola Golfklubb og spiller ikke så mye her. Totalt sett er jeg meget fornøyd med det jeg ser. Det er jo egentlig snakk om en helt ny bane, også med tanke på fairwayene. Det er tatt ned mye trær, så det er mye lysere her ute nå.

2. Jeg opplever ikke at det har blitt vesentlig vanskeligere å spille.

Mark Sim

1. Jeg merker godt at det nå er mye mer kvalitet i banen enn før. Så dette synes jeg var en god investering av SGK.

2. Jo, det er ingen tvil at for meg er banen nå vanskeligere.

Rasmus Skarnes

1. Jeg synes ikke banen har god nok kvalitet ennå. Tror det fremdeles vil ta litt tid.

2. Det har jo blitt mer onduleringer, så banen er litt vanskeligere nå.

Frydefullt!

AV NINA TJOMSLAND, RED.

Få av Røffens høstutgaver har vel vært så frydefulle å skrive som denne - om noen i det hele tatt. Vi gleder oss alle over en av landets aller fineste baner, og soler oss i stolthet over dyktige elitespillere. Nå håper vi i redaksjonen at stoffet kan friske opp, og utfylle, gode minner, og kanskje invitere til refleksjon. Og, som vi har sagt før: dersom noen av leserne har lyst til å bidra med innspill eller skrevne innlegg, tar vi mer enn gjerne imot. Jo bredere tilfang av stoff, desto bedre. Dette gjelder selvfølgelig også kritikk og lufting av problemer; det vil alltid være mulig å gjøre ting bedre, også i vår æverdige klubb.

Hjertelig hilsen

Ellen Jepson, Morten Helliesen,
Dag Svihus og Nina Tjomsland

KOM IGJEN! Vi i "Røffen" tar imot alle innlegg med stor **TAKK!**

Hilsen Ellen Jepson

